

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstinget. № 38.

Syvende Session.

31te Møde.

Torsdagen den 24de Januar.

(Fortsat.)

Drejer: Det Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til § 1, gaaer, som allerede bemærket baade af den ærede Ordfører og af den meget ærede Minister, ud paa at stille de ikke pensjonsberettigede Embedsmænd paa samme Vilkaar som de pensjonsberettigede med Hensyn til den Hjælp, Loven tilstgter. Grunden til, at jeg har stillet dette Vædringsforslag, har jeg allerede antydnet ved den første Behandling, og idet jeg henholder mig til mine i den Anledning gjorte Udtalelser, skal jeg først tillade mig at gaae ind paa de Indvendinger, som Ministeren baade da og atter i aften har fremsat imod Forandringen, da det forekommer mig, at disse ere den væsentligste Hindring for Gjennemførelsen af mit Forslag. Der er da af Ministeren anført, at det vilde være endog til Skade for de Paagjældende at komme ind under Reglen i Udkastets § 1, og at Ministeren ved at faae Bevilling overeensstemmende med § 7 vilde kunne faae de fornødne Midler til i enhver Henseende at lade de Ikke-Pensjonsberettigede tilflyde et ligesaa stort og i adskillige Tilfælde endog et større Tillæg, end der vilde kunne gives ved at lægge Reglen i § 1 til Grund; han har meent at gjøre dette klart ved at henvise til, at § 7 tilstgter at stille til Ministerens Raadighed et saa stort Beløb, som efter Loven 5te April 1855 er tildeelt de under Ministerierne ansatte ikke-pensjonsberettigede Embeds- og Bestillingsmænd, forøget med det Halve. Det forekommer mig imidlertid aldeles

klart, at, naar denne Maalestof lægges til Grund for det Totalbeløb, der skal overlades til Ministeren, er det umuligt, at der kan indkomme de fornødne Midler til, at Ministren kan betænke de Ikke-Pensjonsberettigede i den samme Udstrækning, som naar de komme ind under Reglen i § 1. Det Beløb, der erholdes efter § 7, skal nemlig udfindes ved at gennemgaae Fortegnelsen over de ikke-pensjonsberettigede Embeds- og Bestillingsmænd, som, efter Loven af 5te April 1855, fik Dyrtdshjælp, tilligemed de virkelig uddeelte Summer og derefter lægge til disse 50 pCt. Men hvem var det da, der erholdt Tillæg efter Loven af 5te April s. A.? Det var de Ugifte, som ikke havde 400 i aarlig Løn, og de Gifte, som havde under 900 Rd. Der var altsaa en meget betydelig Deel, som Intet fik, og dertil kommer, at de Ugifte kun fik det Halve mod de Andre. Denne Afgang, deels for de Ugifte, deels for dem mellem 400 og 900 Rd., og deels for dem over 900 Rd., sammenholdt med hvad der vil udkomme, naar Tillæget beregnes efter § 1 for Alle, maa nødvendigviis bringe det Resultat, at den Sum, der er tænkt paa i § 7, vil blive meget mindre end den Sum, der vil fremkomme til disse Ikke-Pensjonsberettigede, naar Reglen i Paragraph § 1 anvendes. Jeg skal tillade mig til Bestyrkelse heraf at gjøre opmærksom paa, at efter Loven af 5te April 1855 vilde den Gifte, naar han erholdt et Tillæg af 50 pCt. til hvad han da fik, erholde — naar han havde en Gage af 300 Rd. — 90 Rd., medens den samme Mand, naar han faaer efter Udkastets § 1, ogsaa vil erholde 90 Rd. For ham gaaer det lige op. Men derefter bliver Forholdet forandret. Naar han har 400 Rd. i Gage, vil han efter Loven af